

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO (LETO) XXXII. (26)

No. (Štev.) 12

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

22. marca 1973

Beg delovne sile iz Jugoslavije

Titov komunistični režim se bori s štirimi velikimi problemi, ki jim ne najde rešitve in ki ga dejansko vedno bolj izpodjedajo: razkroj v vrstah komunistične partije, strah pred neuničljivostjo Cerkve, finančno-gospodarska zmešnjava in beg delavskih množic v tujino.

Ta zadnji problem se jugoslovanskim komunistom zdi zadnje čase vedno bolj pereč in se loviyo za rešilnimi bilkami zakonskih predlogov in resolucij, s katerimi naj bi ga, če že ne rešili, pa vsaj zaustavili njegovo rast.

Po uradnih partijskih podatkih zadnjega zadevnega štetja v Jugoslaviji 31. marca 1971 je bilo na delu v zahodnoevropskih državah 671.908 jugoslovanskih delavcev. Iz številnih poznejših izjav partijskih veljakov pa je razvidno, da je bilo n. pr. septembra 1972 že „okoli en milijon jugoslovanskih delavcev“ na delu v tujini: 800.000 v zahodnoevropskih državah, 200.000 pa v čezmorskih deželah. To število je med drugim potrdil n. pr. tudi Ivo Jerkič, predsednik jugoslovanskega Federalnega odbora za emigracijo v tujini.

Če še upoštevamo, da je nad 50 odstotkov teh ljudi mlajših od 30 let, med njimi pa je spet najštevilnejša skupina tistih, ki so stari med 20 in 24 let, je ta odstotek še toliko večji in številka za režim, ki trdi, da je vsaj pred „vrati delavskega raja“, če že ne v „raju“ samem, mnogo poraznejša.

Kakor je Tito nedavno s strahom ugotovil, da „300.000 mladih mož“, ki delajo na svobodnem Zahodu, „pomeni, da so kar tri velike armade zunaj države“, pa je na drugi strani z njemu lastno predrznostjo tudi dejal, da odhajajo jugoslovanski delavci na Zahod „zaradi pohlepa po tujih valutah“. Tito pa dobro ve, da je beg jugoslovanske delovne sile na Zahod posledica dejstva, da komunistični režim ni bil sposoben v Jugoslaviji ustvariti zaslužka, ki bi mogel konkurirati z onim na svobodnem Zahodu.

Ko Tito očita jugoslovanskim delavcem „pohlep po tujih valutah“, namenoma zamolčuje število 850 milijonov dolarjev, ki so jih jugoslovanski delavci na Zahodu lansko leto poslali domov. Ker je jugoslovanskim bankam od te vsote prišlo v roke samo 180 do 190 milijonov dolarjev in ker zato Titov režim kot tak, se pravi partija, kontrolira samo to vsoto (22 odstotkov celotnega dotoka tujih valut iz vrst delavcev v tujini), Titu samemu in partiji seveda ne gre v račun.

Da bi omejili beg delovne sile v tujino, je v zadnjem času Titova vlada pripravila zakonski predlog, Socialistična zveza delovnega ljudstva pa resolucijo, ki se oba nanašata na omejitev svobode gibanja jugoslovanskega delavca, predvsem kar tiče njegovega odhajanja in zaslužka v tujini.

Zakonski predlog, čigar besedila uradno še niso objavili, so pa nekatera določila že prišla v javnost, najprej predvideva, da je treba „vsakemu delavcu, ki se je prijavil za odhod v tujino, ponuditi odgovarjajoče delo v Jugoslaviji.“ Nihče seveda ne pove, kje in kako naj se tako delo preskrbi, ko je vendar v državi že nad 300.000 brezposelnih in bo v prihodnjih mesecih izgubilo delo še nad 200.000 delavcev, ko bodo zaprli ok. 300 nerentabilnih podjetij širom države.

Zakonski predlog vsebuje nadalje določila, ki otežujejo odhod v tujino predvsem obrtnikom, strokovnim delavcem in mladim delavcem na splošno.

V celoti dopolnjuje ta zakonski predlog resolucija SZDL, ki predlaga, da naj bi delavcem v tujini „omogočili ustanovitev zasebnih podjetij v domovini“, seveda „s prihranjenimi valutami“, ki jih „sicer nalagajo v inozemske banke“.

Za čim večjo omejitev nadaljnjega bega delovne sile v svobodno tujino pa SZDL v resoluciji predlaga (povsem po sovjetskem vzorcu), da naj bi bil „mlad strokovnjak, ki odhaja v tujino“, prisiljen „položiti vsoto, ki jo je skupnost

TEMELJNA SPREMEMBA STRUKTURE PREBIVALSTVA SLOVENIJE

Z zmanjšanjem števila kmečkega prebivalstva v Sloveniji se je njena struktura povsem spremenila. To zmanjševanje je šlo najprej bolj počasi, v zadnjih desetletjih pa z veliko naglico.

Pred 200 leti, to je 1771 so ugotovili na današnjem ozemlju Slovenije med prebivalstvom 88,5% kmetov. Ta odstotek se je zniževal, vendar zelo počasi, tako da je bilo pri popisu leta 1900 kmečkega prebivalstva še 73,8%. Pri popisu leta 1931 pa še 58,8%. Vojska, revolucija in uvedba komunističnega režima so število kmečkega prebivalstva tako zmanjšale, da ga je leta 1948 le še 48,1%. Leta 1953 je popis pokazal, da je v petih letih ta odstotek padel na 41,1%.

Od leta 1953 se je odstotek kmečkega prebivalstva letno zniževal za 1%, tako da je popis leta 1961 pokazal še 31,1% kmečkega prebivalstva, popis leta 1971 pa samo še 20,4%.

Prvi podatki popisa 1971 so bili samo začasni. Po teh začnih podatkih naj bi bilo le še 311.000 kmečkih prebivalcev to je 18,3% vsega prebivalstva.

Koncem decembra lanskega leta, pa je statistični urad objavil dokončne podatke popisa iz leta 1971. Po teh dokončnih podatkih je imela Slovenija ob času popisa 1971 prebivalcev 1.727.137. Med temi je bilo kmečkega prebival-

stva 353.031. To pomeni 20,44% vsega prebivalstva.

Manjšanje se bo nedvomno še nadaljevalo. Ni računati s toliko stopnjo manjšanja kakor je bilo v zadnjih desetletjih. Kmečkega prebivalstva je namreč že tako malo, da so poznavalci mnenja, da v prihodnje ne moremo računati s tolikim odhajanjem s kmetov.

Najmanj kmečkega prebivalstva imata obe industrijski središči Trbovlje in Jesenice. V teh dveh občinah je kmetov še 2 odstotka. (Pri tem ni upoštevana Ljubljana Center, ki je povsem mestnega značaja). Zasavske občine Hrastnik, Trbovlje in Zagorje, imajo le 5,2 odstotka kmečkega prebivalstva. V gorenjskih občinah od Jesenic do Škofje Loke je kmečkega prebivalstva še 9 odstotkov. Največ kmečkega prebivalstva je še v severovzhodnem delu Slovenije, kjer imajo občine Lendava, Murska Soba, Šent Lenart in Ormož še nad 50 odstotkov kmetov med svojim prebivalstvom.

Pri tako majhnem številu kmečkega prebivalstva je delež narodnega dohodka ki ga ustvarja kmetijstvo že zelo majhen: samo še 9 odstotkov. Tako je kmetijstvo glede tega že na četrtem mestu. Pred njim so industrija, trgovina in gradbeništvo.

K združevanju Evrope

V zadnjem času se je spet parkrat imenovalo organiziranje združenih narodov Evrope v raznih zvezah, tako lani ob zborovanju Skupnega evropskega trga, kakor letos ob debatah o varnosti Evrope v Helsinkih in na Dunaju. Pa tudi ob smrti grofa Richarda Coudenhove-Kalergija, ki je bil ustanovitelj in vodja gibanja za Združeno Evropo, pokreta, ki je lani praznoval že 50-letnico organiziranega napore za uresničitev te ideje, od katere si toliko nadejamo prav Slovenci in mali narodi sploh.

Malo je morda znano, da je po smrti tega prvoborca za evropsko federacijo, s katerim je sodeloval tudi dr. Korošec, nasledil kot predsednik gibanja bivši avstrijski prestolonaslednik dr. Otto Habsburg, ki se je leta 1961 odpovedal vsem vladarskim pravicam zase in za svoje potomce, ter živi sedaj kot priznan strokovnjak za mednarodne zadeve in konferencist.

Med prvo vojno je bil svetovalec predsednika ZDA Roosevelta ter je znana njegova ideja federacije Podonavja, v katero bi spadala tudi republika Slovenija. Kot predsednik panevropskega gibanja je dr. Habsburg dal lani izjavo za Vision (21. okt.), v kateri govori o tem gibanju, ki vendarle uspeva, kljub videzu stagnacije. „Prvo dobro znamenje je to, da je v Evropi vsaj 50 procentov mladine, ki je v povojnem času že bila na obisku v drugih drž-

avah, naj bi „odgovorni činitelji vzpostavili stike z vladajočimi strankami v zahodnoevropskih državah“, da bi „le-te pomagale reševati jugoslovansko delavsko vprašanje“ v svojih državah.

Komunistična partija, katere množična organizacija je SZDL, nikdar ne pozablja na „reakcionarno politično emigracijo“, ki jo stotisoči jugoslovanskih delavcev v tujini vedno bolj spoznavajo za povsem drugačno, kakor jim jo prikazuje Titov režim. Zato je federalnemu odboru SZDL, ki je sestavil resolucijo, ukazala ne pozabiti omeniti tudi politično emigracijo ter zadevno določilo resolucije glasi: „Jugoslovanski delavci v tujini morajo biti v celoti informirani o razmerah v raznih državah, da bodo mogli tako zmanjšati vpliv, ki ga ima nanje ekstremistična politična emigracija.“ Resolucija zahteva, da „je treba izdajati posebne časopise in jih razdeljevati med delavce. Ustanovljati je tudi treba „razne delavske klube in društva, ki naj jim pomagajo premagovati vpliv politične emigracije in asimilacije“ v državah, v katerih delajo. Resolucija tudi pred-

stavila, kar je bilo pred vojno redkost; živeli smo zaprti v mejah svoje države. Zdal pa se čutimo v odprti Evropi, kljub temu, da je Evropa še sedaj zemlja 26 različnih mej in še prav toliko različnih vojsk, denarja in himn.“ Na drugi strani pa se čuti porast regionalnega občutja, pokrajinskega, ko se zopet poudarja zavest drobljenja na Bavare, Bretonce, Siciljance, itd. Po njegovem mnenju je „največja ovira za panevropsko federacijo struktura Narodne Države, ta pridobitev industrijske revolucije, ki je tekmovala z drugo državo, kar je vodilo do svetovnih vojn.“

Regionalne težnje naj bi se spravili v sklad z večjo enoto, ki je Evropa. Ta pa naj se pripravi, dobro podprta s severnoameriško armado v NATO na srečanje s Sovjetsko zvezo, ki se bo morala pod njenim pritiskom odreči težnji po nadvladi nad Evropo in pomagati k ravnotežju v tem delu sveta s tem, da bo zahodni evropski „svobodni pridružila enakost v duhu bratstva.“ Kot pogoj za evropsko federacijo pa je potrebna najprej ekonomska enota in predvsem — enak denar.

Tako je izjavil doktor Habsburg. Zdi se, da kombinira regionalno-etnično načelo z evropsko enoto proti federaciji Narodov-Držav, kot se splošno pojmuje med državniki, kadar se govori o evropski federaciji.

V obrambo povezave historičnih držav v evropsko unijo, pa se je odločno postavil (v La Prensi 21. februarja t. l.) vodja svetovnih liberalcev veliki pisatelj, Salvador de Madariaga, ki ga smatram za nekako sodobnega Masaryka ali Crocea. „Narodi ali pokrajine?“ se sprašuje v članku, v katerem imenuje evropsko federacijo, urejeno po etničnih, jezikovnih, oz. narodnih (v našem smislu) značilnostih naravnost: „nazadnjaštvo, živalsko pojmovanje rase in krvi, novi hitlerizem.“ Etnično združevanje Evrope, ki ga zagovarja Denis de Rougemont, Gup Heraud... deloma tudi dr. Habsburg, imenuje naravnost „noro logiko“. „Noro bi bilo v tej uri razčetrjavati že obstoječe žive države in odrezane dele na novo presajati“, pravi in dodaja: „prva žrtev bi bila Švica, sestavljena iz treh etničnih narodov, Švica, ki je temeljni kamen ne samo evropske zgradbe, temveč tudi svobode.“ Navaja tudi španski primer z Baski, ki „da so tlačeni od Špancev, ko je v resnici španski narod tlačjen od baskovskih in katalonskih vojakov, na katere se opira Franco.“ Madariaga, lider svetovnih svobodoljubov, se postavi na historično stališče obstoječih držav pri sklepanju evropske zveze, etnični in jezikovni princip mu je „velika zmeta“, važno je namreč le eno: „vzgojiti skupno zavest v uporabo svoje svobode.“

In so še druge teorije o „evropski (Nad. na 2. str.)

Precio muy alto

Una agrupación de exilados cubanos anunció, que salvó y dio albergue a dos pescadores cubanos, que les fue negado el permiso de asilo en los Estados Unidos.

Los cubanos democráticos anticomunistas tratan de salir de Cuba por todos los medios posibles. Algunos lo consiguen con el permiso del gobierno, pero los que no obtienen este, tratan de huir, por el mar. Así se decidieron estos pescadores, que quisieron alcanzar la costa norteamericana, tratando de apoderarse de una embarcación. Una avería en el mar los obligó a rendirse a un barco guardacostas norteamericano, que quiso sin más, devolverlos a los comunistas cubanos. Los dos fugitivos se echaron al mar, de donde los salvaron otros refugiados cubanos a espaldas de la policía yanqui.

Según parece, Norteamérica cambió su política con respecto a los refugiados. El nuevo tratado con Castro —devolución de piratas del aire— tiene su precio — los buscadores de la libertad.

Umrla sta dva slovenska glasbenika

PIANIST ANTON TROST IN SKLADATELJ LUCIJAN MARIJA ŠKERJANC

V 84. letu starosti je 24. februarja umrl na Dunaju Anton Trost, starosta slovenskih pianistov in prvi slovenski mojster v igranju na klavir. Pokopali so ga na osrednjem dunajskem pokopališču 2. marca.

Anton Trost je bil rojen leta 1889 in je že v mladih letih pokazal izredno glasbeno nadarjenost. Toda v šolo Glasbene matice v Ljubljani se je vpisal šele pozno. Učil se je orgle, klavir in violončelo. Po maturi je dobil štipendijo za štulij na dunajski akademiji, ki ga je končal v pihih treh letih z odliko in prejel Lisztovo nagrado. Na mojstrski šoli Godowskega se ni mogel vpisati, ker ga je vezala pogodba z Glasbeno matico v Ljubljani, kjer je začel poučevati klavir in druge predmete. Svojih teženj in načrtov po koncertnem uveljavljanju ni mogel uresničiti. Poučevanje na Glasbeni matici je pretrgala prva svetovna vojna in življenjski obstoj je postal negotov. Zato se je preselil na Dunaj, kjer si je ustvaril dom. Poučeval je na konservatoriju, v javnosti pa se je začel uveljavljati kot pianist. Kmalu je zaslovel kot vodilni pianist avstrijskega glavnega mesta. Udeleževal se je pa tudi vneto dela v društvu Slovenski krožek.

Leta 1939, ko je bil na vladi dr. Korošec, je bila ustanovljena v Ljubljani Glasbena akademija. Tedanja prosvetna oblast je povabila Trosta v Ljubljano, kjer je postal redni profesor Glasbene akademije in njen prvi rektor. Od tedaj je dobri dve desetletji življenja v Ljubljani posvetil pedagoškemu delu in koncertiranju doma in na tujem z recitali, komornimi in orkestralnimi koncerti. Pridobil si je mnogo odkritih občudovalcev in je bil tudi nosilec Prešernove nagrade. Po upokojitvi se je vrnil na Dunaj in umaknil iz javnosti. Ob njegovi smrti je pisec nekrologa

v Ljubljani zapisal: „Bil je muzikalna osebnost velikega formata, širokih zasnov in velikega zamaha, klen in urejen mojstrovalec zajetnih tehnično in interpretacijsko zahtevnih del klasične in romantike.“

Tri dni po smrti Antona Trosta je 27. februarja nepričakovano umrl v Ljubljani eden njegovih učencev na Dunaju: Lucijan Marija Škerjanc, v 73. letu starosti. Pokopan je bil 1. marca na Zalah.

Škerjanc je bil velika osebnost slovenske moderne glasbe, redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti v razredu za umetnost, bivši rektor in redni profesor Glasbene akademije v Ljubljani, nosilec domačih in tujih odlikovanj, večkratni umetnik Prešernove nagrade in Herderjev nagajenec

Udejstvoval se je kot skladatelj pianist, dirigent, pedagog in glasbeni pisec. Skoraj vsi živeči slovenski skladatelji so bili njegovi učenci, vsaj v nekaterih predmetih.

Rojen je bil leta 1900 v Gradcu. Šolal se je najprej v Ljubljani pri Antonu Ravniku, Stanku Premrlu in Antonu Lajovicu. Študije je nadaljeval v Pragi, na Dunaju in Baslu. V Parizu je leta 1939 diplomiral iz kompozicije in estetike.

Dragotin Cvetko je v svoji knjigi „Stoletja slovenske glasbe“ (1964) L. M. Škerjancu predstavil takole: „Kmalu po Kogojevem nastopu je segel v slovensko glasbo Lucijan Marija Škerjanc, ki pa se je stilno povsem drugačno usmeril. Svoje postromantično občutje je zvezel z impresionističnim načinom oblikovanja, ki je v njegovem ustvarjanju prevladal, a ga ni oviral, da ne bi sprejel tudi dosežkov novih gibanj vse tja do dodekafonskega sistema.“

Škerjanc je težilže v spevni melodični liniji in široki, bogati zvočnosti, ki ji posveča posebno pozornost. Po naravi je lirik, teži pa tudi za dramatskimi napetostmi in za grajenjem širokih izraznih linij. Vendar te v njegovem ustvarjalnem konceptu niso ne pogoste ne značilne. Njegova moč je zlasti v samospvih (npr. Vizija), v komorni (npr. godalna kvarteta IV, V) in v simfonični glasbi komornega koncepta (npr. IV simfonija) in v klavirskih skladbah, s katerimi je dal niz kvalitetnih in značilnih prispevkov (npr. Tri skladbe za levo roko, Tri skladbe za desno roko, Sonata, 12 Préludes, 7 Nocturnes).

Razen teh skladb je Škerjanc, ki spada med najplodovitejše komponiste novejšega obdobja, napisal še dolgo vrsto skladb z najrazličnejših področij. Med njimi so poleg že omenjene IV. simfonije še simfonije I (1933), II (1940), III (1942) in V (1943), uverture (Lirična, Slavnostna, Svečana), „Simfonična žalna glasba“ (1942) koncerti (za klavir in orkester, za fagot in orkester, za harfo in orkester, za klarinet in orkester), Fantazija za klavir in orkester 1949), „Koncertna rapsodija“ (1959), komorna dela npr. godalni kvarteti I-IV, godalni kvintet, Concertone za 4 violončelle, Four dithyrambic Pieces in kantata „Sonetni venec po dr. Fr. Prešernu“ za solista, zbor in orkester (prva verzija 1938, druga 1948). Nadalje je še komponiral več primerov scenične, filmske in zborovske glasbe in mnoge skladbe drugih zvrsti in oblik.“

DEMOKRATIČNA ALTERNATIVA

Kot smo že poročali, je Vane Ivanović izdal lani drugo knjigo „Demokratska Jugoslavija“. Prvi del knjige obsega mnenje enega Slovenca, enega Srba in enega Hrvat. Vsi trije pišejo o nujnosti skupnosti jugoslovanskih narodov. Pogleda Slovenca Franja Sekoleca smo že objavili v našem listu. Danes objavljamo v izveščku mnenje Srba Božidara Vlajića in Hrvatca Ilije Jukića.

SRB BOŽIDAR LAJIĆ

pravi med drugim:

„Da je unitaristični krog za organizacijo narodov Jugoslavije izključen, je danes docela nepotrebno debatirati. Čeprav je možno včasih srečati skupine, katerih pripadniki se tudi po narodnosti čutijo Jugoslovane, je treba kot zgodovinsko dejstvo upoštevati, da obstajajo štirje narodi z nacionalno zavestjo. To so: Srbi, Hrvati, Slovenci in Makedonci (pri katerih je proces integracije v končno izgrajen narod še vedno v razvoju). Demokratska zavest in javna moralnost zahtevata zato od navedenih narodov, da brezpogojno priznajo drug drugemu pravico do narodne samoodločbe. Na podlagi te pravice, vsak od narodov Jugoslavije — Srbi, Hrvati, Slovenci in Makedonci — se lahko sklicujejo na to pravico in zahtevajo odcepitve ter ustvaritev popolnoma neodvisne države.“ Vlajić pravi, da se v praksi samo pri Hrvatih pojavljajo resnejše težnje po odcepitvi in da se zato vprašanje nadaljnega obstoja Jugoslavije dejansko nanaša predvsem na vprašanje med Srbi in Hrvati, ki po svojem številu presegajo ostala dva naroda — Slovence in Makedonce. Zato morajo Srbi in Hrvati dobro premisliti to vprašanje. Srbi niti ne morejo niti ne želijo oporekati Hrvatom pravice do odcepitve. Toda sporazum o načelih ni zadosten, ako ne dobimo jasne in prave slike o postopku, po katerem se oddvojitev Hrvatov lahko izvrši. Srbi in Hrvatje živijo pomešani in prepleteni na širokem in dolgem geografskem pasu. Kako naj se potem potegnejo mednarodno-pravne meje med suvereno Hrvatsko in Srbijo, ako ne gre za razmejitve med državami-članicami v federaciji, vprašuje Vlajić in nadaljuje:

„Hrvati imajo pravico do narodne samoodločbe, toda po pravni vsebini te pravice ne morejo v meje svoje suverene nacionalne države zajeti tudi državo, v kolikor bi jim bila teritorialna kontinuiteta s Srbijo onemogočena. Hrvati bodo sami in svobodno odločili o izvršitvi pravice do narodne samoodločbe. Mi vsi ne-Hrvati, a Srbi v prvi vrsti, bomo tako voljo hrvatskega naroda spoštovali. Vse kar mi, Srbi, lahko storimo, je to: da poskušamo Hrvatom dokazati, da je skupnost prav toliko koristna za njih kot za nas. Toda, če pade njihova končna odločitev o razdelitvi, mi ji ne bomo nasprotovali... Zahteva po izvršitvi pravice do samoodločbe s strani Hrvatov logično vodi do samoodločbe Srbov. A to v skrajni liniji pomeni razbitje Jugoslavije. Ni potrebna kaka posebna živa domišljija, da se prikažejo težke posledice, ki bi jih imela sprožitev razpada Jugoslavije. Naj bo že resnica še tako mučna, mi vsi — Hrvati in ne-Hrvati — jo moramo videti v vsej svoji popolnosti. In to, kar vidimo, moramo eni drugim pošteno in mirno povedati... Mednarodnopravno razmejevanje suverene Hrvatske in Srbije bi se avtomatsko spreminilo brez pomišljanja enih in drugih, to se lahko reče, v splošno obračunavanje, katerega začetek se da videti, toda ne konec. Če kje, tu bi se v praksi pojavil zakon o neizbežnosti eskalacije.“

Vlajić predvideva, da bi prišlo do tujega vmešavanja. Predvsem imajo vsi narodi Jugoslavije svoje sosedje, ki komaj čakajo, da gre Jugoslavija na boben in da sprožijo svoje teritorialne zahteve. Po svojem geopolitičnem položaju pomaga Jugoslavija vzdrževati ravnotežje med Vzhodom in Zahodom in nihče ne more imeti iluzij, da bi se Sovjeti zadovoljili samo z vzhodnim delom države in prepustili zahodni del in Jadransko morje Zahodu. Ako bi se zahod želel vmešati, da obdrži svoj vpliv, — kar je malo verjetno — bi Hrvatska in Srbija postali nov Vietnam.

Kar se Srbov tiče, oni so v isti državni skupnosti lahko samo, ako Jugoslavija ostane. Kako morejo torej neki Srbi kar tako z lahkoto preko ideje o celokupnosti Jugoslavije? Po drugi strani bi Srbi v Hrvatski nikdar ne sprejeli statusa manjšine. A kaj bi se zgodilo z Bosno in Hercegovino kot posebno enoto? Kakšno stališče bi zavzela tam hrvatska irendenta? Kaj bi se

zgodilo v Vojvodini, kjer živi poleg hrvatske manjšine tudi zelo samozavestna madžarska manjšina? Kakšen bi bil položaj Makedonije, ki bi bila še bolj izpostavljena rovarjenju iz Tirane in Sofije? A kaj naj se reče o Kosovu, kjer so Albanci prigrabili vodilni politični in družbeni vpliv? In kdo bi držal oblast v samostojni in suvereni Hrvatski z ozirom na skrajne hrvatske nacionaliste, ki bi slavili svojo zmago? Docela je zgrešeno trditi, da je Jugoslavija leta 1918/19 nastala kot umetna tvorba mirovnega sporazuma v Parizu. Kaj bi se zgodilo s hrvatskimi in slovenskimi deželami, da ni prišlo do Jugoslavije? Mar jih ne bi doletela usoda poraženih delov habsburške monarhije — Avstrije in Madžarske? Ena stvar je izven dvoma: ako narodi Jugoslavije ne pokažejo solidarnosti enega do drugih, neusmiljena zgodovina jih bo potisnila v solidarnost v skupni bedi.

HRVAT ILIJA JUKIĆ

ugotavlja na začetku razprave, da ni nobenega dvoma, da si ogromna večina Hrvatov danes želi samostojno državo, ki bi na današnjem ozemlju Jugoslavije zajela vse Hrvate in muslimane — smatrajoč muslimane za Hrvate. Pri tem je več zaprek. Medtem ko bi radi Hrvati v samostojno Hrvatsko vključili lepo število Srbov na področju znanj stare Srbije, tega ne želijo niti Srbi niti oni iz stare Srbije. Tudi večina muslimanov v Bosni in Hercegovini ni posebno naklonjena hrvatskim zahtevam po Bosni in Hercegovini. Velika večina muslimanov želi svojo lastno edinicu v okviru Jugoslavije, ki bi bila urejena na federalni ali konfederalni osnovi. V slučaju, da bi Hrvati hoteli izpolniti svoje težnje nasilnim putem, bi bili Srbi v dosti boljšem položaju, ker srbska naselja v Hrvatski, bosanski Krajini in severni Dalmaciji delijo Hrvatsko na dve. Tudi grožnje o povezavi z Arnavti, Madžari in Bolgari proti Srbom bi bolj malo pomagale, ker ne bi jemale v obzir Rusije in Zahoda in njihovih računov. Hrvatski ekstremisti instinktivno čutijo, da nimajo moči, da bi dosegli svoj cilj, pa bodisi nudijo Sovjetom kopnene in pomorske baze v zamejo za pomoč ali pa upajo, da bo prišlo do neodvisne Hrvatske potom nekega ameriško-sovjetskega sporazuma o razdelitvi Jugoslavije. Oni, ki upajo v sovjetsko pomoč, ne jemljejo v poštev, da Sovjeti niso nikdar držali svojih obljub. Ako jih niso držali napram močni Ameriki in Angliji, kako bi jih držali napram peščici ustaških bednikov. A kar se Amerike tiče, je značilen odgovor, ki so ga dobili neki srbski predstavniki, ki so hoteli videti Nixona pred njegovim odhodom v Jugoslavijo. Podpredsednik Agnew je na njihove tožbe čez Titovo politiko proti Srbom rekel, da bi bilo Ameriki dosti lažje delati v Jugoslaviji v korist svobode, ako bi obstajala sloga med predstavniki narodov Jugoslavije, ki žive v svobodnem svetu. Poleg tega, pravi Jukić, sem imel pred nekaj meseci priliko videti dokument, ki najjasneje zagovarja teritorialno integriteto in neodvisnost Jugoslavije in ki obenem odločno nastopa za reforme v Jugoslaviji, ki bi pomirile narode Jugoslavije in s tem povečale njeno varnost napram Rusiji. „V luči vsega navedenega je za Hrvate, ki imajo zdrav razum, nujna samo ena politika, vredna tega imena: ustvaritev skupne fronte z vsemi drugimi silami v Jugoslaviji, ki želijo in zahtevajo globoko preobrazbo Jugoslavije v svobodno in enakopravno skupnost vseh njenih narodov z največjim poudarkom na zagotavljanju vseh narodnih in političnih svobod, in skupno z njimi delati, da se take spremembe dosegajo,“ ugotavlja Jukić. „Vodstvo hrvatskih komunistov je moralo doživeti svoj zlom, ker se ni povežalo s silami v drugih republikah, da bi s skupnimi napori delali za preobrazbo Titovega režima v navedenem smislu.“

Jukić nato ugotavlja, da sta se že Stepan Radić in Vladko Maček popolnoma zavedala tega, da bi vsaka uporaba sile v hrvatsko-srbskih odnosih izzvala krvave borbe do iztrebitve, pa sta zato stalno poudarjala prednosti mirovne politike pred nečloveško in nasilno politiko. Nevarnost državljanske vojne med Hrvati in Srbi bo posebno narasla potem, ko bo Tito zginil z jugo-

MEDNARODNI TEDEN

Severnoameriški predsednik Nixon ima letos v načrtu potovanja v Zahodno Evropo, na Japonsko, v Afriko in v latinsko Ameriko. Načrt za ta potovanja mu je deloma zmešal sovjetski partijski vodja Brežnjev, ki bi moral priti na obisk v ZDA letošnjo pomlad. Toda zaradi negotovosti izida pogajanja o redukciji vojaških sil v Evropi na obeh straneh železne zaves in ker se ameriški kongres pripravljajo, da bo izvil ZSSS iz seznama držav, ki imajo carinske privilegije v trgovanju z ZDA, če Moskva ne bo uknila ali pa vsaj znižala svoj emigracijski davek, bo verjetno obisk Brežnjeva v Washingtonu preložen na pozno jesen.

Dva italijanska časnikarja sta v raznih rimskih cerkvah postavila po spovednicah prisluškovalne naprave in sta tako posnela na trak 632 spovedi. Sedaj nameravata objaviti vsebino 112 spovedi. Rimski tednik L'Espresso je objavil izvešček iz sedmih spovedi. Vatikanski dnevnik L'Osservatore Romano je v ogroženem uvodniku obsodil to prisluškovanje omenjenih časnikarjev in proglasil dejanje za „božjerpno“. Vatikanski dnevnik poudarja, da četudi je morda vsa zadeva samo prirejena, „vsekakor globoko žalj slehernega vernika in sploh sleherni civiliziranega posameznika.“ Časnikarja sta pozneje izjavila, da sta „spovedi“ sama pripravila.

Nixon je poslal severnoamerškemu kongresu zakonski predlog o uvedbi smrtnih kazni za trgovanje in razpečanje v mamil in smrtno kazni za zločine izdajstva, sabotaže, vohunstva in drugih zločinov proti državni varnosti. „Edini način nastopanja proti zločinu pri nas je tak, s kakršnim zločinci nastopajo proti našemu narodu — neusmiljenje,“ je izjail Nixon.

Na zasedanju Varnostnega sveta ZN v Panami je panamski delegat izjavil, da „Panama ne bo nikdar postala nova zvezda na ameriški zastavi.“ Panama zahteva popolno kontrolo nad panamskim prekopom ter se pogajanja med ameriško in panamsko vlado o tem problemu nadaljujejo.

slovsanske politične scene. Z matematično gotovostjo lahko sklepamo, da bo med Titovimi nasledniki — 22 člani predsedništva federacije — kaj hitro prišlo do sporov in da bo vojska prevzela oblast. In ko bodo tudi tu izbruhnila spori, ne bo sile, ki bi mogla preprečiti izbruh državljanske vojne, v katero se bodo vmešale tudi velike sile in udarile po naših narodih brez ozira ali so mladi ali stari, močni ali šibki, in razbili vse, kar je vrednega. Ako se ta spopad ne prepreči, bodo vsi narodi Jugoslavije, a posebno Hrvati in Srbi, izgubili zgodovinsko priložnost, ki jo ne bodo nikdar več dobili, da gredo nacionalno kompaktni v novo obdobje evropske zgodovine. Pomiritev med jugoslovanskimi narodi jim bo zagotovila ogromne koristi v bodočnosti. Ako pa se to ne zgodi, potem bo preje ali kasneje prišlo na vrsto vprašanje Istre, ki je sedaj prvič v zgodovini v sklopu Hrvatske; slovenskega Primorja, ki je prvič v zgodovini združeno z drugimi slovenskimi kraji; nato Prekmurja, Medjumurja in Vojvodine. Hrvati bodo iskali zavezništvo z Bolgari, proti Srbom, a Srbi zavezništvo z Italijani proti Hrvatom.

K ZDRUŽEVANJU EVROPE

(Nad. s 1. str.)

federaciji; tako na primer, naj bi se zvela za osnovo občina „kot prvi element in iz njih zgradila evropska enota.“ Druga zopet hoče povezavo po ekonomsko-geografskih celotah itd. „Zelo dvomljivo vrednost kot merilo pa ima jezik,“ pravi Madariaga, „in etnični vidik, kajti pod njim se skriva rasa.“ In kam je pripeljal razisem mu je zgled Hitler. Temu vodji svetovnih liberalov in humanistov je etnični princip naravnost „antievropski“ Kaj šele ljudem, ki so manj svobodoljubni in so še vedno nacionalistično šovinistični in imperialistično agresivni v smislu Države-Naroda? In taki so še v Evropi in so celo naši sosedji...

13. marca je Salvador Madariaga napisal v Prenso drug članek o zedinjenju Evrope pod naslovom „Kobulj grozdja“ (Racimo de uvas) v katerem nastopa proti tistim panevropceistom, ki bi radi zedinili Evropo na način ZDA ali Sovjetske zveze, v kateri bi volili vsi „dr-

KLEPETANJE — Kolikor bolj je prazna glava, toliko bolj se rada prazni.

Montesquieu

Obramba dolarja in drugih valut

SPORAZUM 14 DRŽAV V PARIZU

Finančni ministri štirinajstih držav so se minuli petek na konferenci v Parizu soglasno sporazumeli, da bodo med seboj sodelovali pri obrambi svojih valut pred špekulativnimi vplivi in tako rešili novo mednarodno valutno krizo.

Menjalnice v zahodnoevropskih državah so bile že dva tedna zaprte zaradi nove valutne krize, ki jo je povzročilo nedavno novo razvrednotenje severnoameriškega dolarja.

Nekatere zahodnoevropske države so se odločile, da bodo svoje valute prepustile valutnemu trgu, da svojo vrednost nemoteno prilagodijo novi dolarški vrednosti, spet druge pa so sklenile, da bodo vrednost svojih valut v odnosu do dolarja obdržale nespremenjeno.

Na razgovorih v Parizu so zahodnoevropski finančni ministri pričakovali od ameriškega finančnega ministra Georga Schultza, da bo podal mnenje ameriške vlade glede zaščite najvažnejših valut svobodnega sveta. Schultz je v oddih vsem prisotnim povedal, da je ameriška vlada sklenila, da bo v bodoče takoj podprla dolar z direktno intervencijo na menjalnem tržišču in to čim bolj ob pravem trenutku. S tem, da namerava obdržati sedanjo vrednost dolarja odn. njegov odnos do ostalih zahodnoevropskih valut nespremenjeno.

Hanoj krši premirje v Vietnamu

NIXON GROZI KOMUNISTOM

Kakor je bilo pričakovati, severno-vietnamski komunisti kršijo določila premirja v Vietnamu v vedno večji meri.

Ameriška obveščevalna služba je ugotovila, da je hanojska vlada v zadnjih tednih vtihotapila čez demarkacijsko črto med severnim in južnim Vietnamom nad 300 tankov, nad 30.000 svojih vojakov in velike količine vojaškega materiala. Strokovnjaki pričakujejo da nameravajo komunisti takoj po odhodu zadnjih ameriških vojakov iz Vietnamu sprožiti veliko ofenzivo proti Južnemu Vietnamu.

Spriču teh poročil je severnoameriški predsednik Nixon na tiskovni konferenci izjavil, da se ZDA ne bodo po-

mišljale z bombardiranjem vojaških objektov v Severnem Vietnamu, če komunisti ne bodo ustavili kopičenja orožja in moštva v Južnem Vietnamu. „Severno-vietnamski vodje naj se spomnijo mojih odločitev zadnjih štirih let in naj ne jemljejo z lahkoto mojih opozoril,“ je zagrozil Nixon severno-vietnamskim komunistom.

V sredo, 28. marca, bo zadnjih 140 severnoameriških vojnih ujetnikov moralo biti izpuščenih na svobodo. Ker v ameriškem glavnem stanu še niso dobili vseh podatkov o teh ujetnikih, so opozorili Hanoj, da bodo tudi oni ustavili umik zadnjih ameriških vojakov iz Južnega Vietnamu, dokler ne bodo vsi ameriški vojni ujetniki izpuščeni.

Šef sovjetskega Odbora za založbe Boris Štukalin je na tiskovni konferenci v Moskvi istočasno objavil, da bodo novi ukrepi stopili v veljavo 27. maja t. l., na dan, ko bo ZSSR uradna postala članica ženevske konvencije o avtorskih pravicah.

„Nov postopek za prenos rokopisov sovjetskih avtorjev v tujino velja za vse državljane,“ je poudaril omenjeni Štukalin. „Sovjetske banke ne bodo sprejemale nakazil tujih založb avtorjem, ki bi poslali svoja dela v tujino mimo uradnega postopka. Posebne organizacije bodo posredovale nakazila tujih založb sovjetskim državljanom samo za čista dela, ki bodo poslana v tujino po uradnem postopku.“

Štukalin časnikarjem ni hotel pojasniti nadaljnjih podrobnosti novih ukrepov, dejal pa je, da so že v pripravi.

Prisotnim časnikarjem je bilo jasno, da so nova sovjetska določila naperjena proti sovjetskim disidentskim avtorjem, kakršen je npr. Aleksander Solženicin. Trj njegove večje novele so bile natisnjene izven Sovjetske zveze.

Štukalin je tudi poudaril, da bo Moskva tuje založbe, ki bi natisnile dela sovjetskih avtorjev brez njihovega dovoljenja, obtožila na podlagi določil ženevske konvencije.

Časnikarji so Štukalina vprašali kaj se bo zgodilo s sovjetskim avtorjem, ki bo hotel poslati svoje delo v tujino, pa ne bo dobil uradnega dovoljenja, pa je ta odgovoril: „To vprašanje bomo razpravljali z avtorjem samim.“

Ukrepi, kakor jih je napovedal Štukalin, je sovjetska partija pripravila kot udarec proti prakticiranju „tamizdat“, se pravi, izdajanju del tam v tujini, ki je bilo doslej splošno udomačeno v ZSSR.

Še hujši zator pisateljev v ZSSR

UDARCI PROTI „TAMIZDAT“

Kakor smo pred kratkim poročali, je Moskva podpisala ženevsko konvencijo o avtorskih pravicah (copyright).

Medtem ko so v svobodnem svetu pisci s to konvencijo zaščiteni pred zlorabo njihovih del, je Moskva podpisala svoj pristop zato, da bo še bolj zatirala pisce, ki se ne pokoravajo partijski „kulturi“.

Sovjetska vlada je izdala nove ukrepe za publiciranje kakršnih koli kulturnih stvaritev izven ZSSR ter noben sovjetski avtor, ki se ne bi pokoraval tem ukrepom, ne bo mogel dobiti plačila za svoje publikacije izven ZSSR.

žavljeni Evrope“ enega predsednika, parlament itd., to je: na centralistični način. Poteguje se pa za to, da ostanejo posamezne države samostojne, ki volijo svoje predsednike itd., ter se federativno povežejo z Evropo. „Evropa ni jabolko ali pomaranča, je kobulj grozdja“, na katerem je vsaka jagoda samostojna. Naj bo Evropa federacija držav in ta federativni princip naj od zunaj vpliva na notranjo federacijo v posameznih državah. Madariaga je torej odločen federalist navzgor in navzdol, toda njegova Evropa je „federación de las naciones“, se pravi — ker je Madariaga španec in vemo, kaj „nación“ pomeni v kasteljanščini, — je ta Evropa zgolj kobulj posameznih — držav, ne etničnih narodov.

Tako vidimo:

Klub vsem razpravljanjem in kongresom o „zavarovanju Evrope“, smo od evropske federacije etničnih narodov, kot bi si želeli Slovenci, še zelo daleč.

S tem je treba računati.

td

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — Ljubljanski operni in baletni ansambel, ki je štel 270 oseb, se je na desetdnevni turneji v šestih italijanskih mestih: Reggio Emilia, Brescia, Ferrara, Ravenna, Piacenza in Parma, predstavil s „Hovanščino“ M. Musogorskega in dvema baletnima predstavama. Ravnatelj Opere Bogo Leskovic je dejal, da je bilo gostovanje v Italiji pravi trijumf slovenske Opere, ki ga je mogoče enačiti z uspehom pred dolgimi leti, ko se je Opera predstavila v Parizu s „Oranžami“.

LJUBLJANA — Društvo književnih prevajalcev Slovenije je imelo 20. februarja svoj 17. občni zbor, na katerem so izvolili nov odbor, kateremu predseduje dr. Franjo Smerdu.

CELJE — Celjski ljubitelji glasbe — bilo jih je sicer bolj malo — so na V. abonmajskem koncertu poslušali pesmi Schuberta in Musogorskega, arije Rossinija in Puccinija, vmes pa dela Brahmsa in Bartoka v interpretaciji violinista Roka Klopčiča ter skladbi Chopina in Liszta, ki ju je odigral pianist Andrej Jarc. Pevske točke sta odela sopranistka Ileana Bratuž-Kocjanova in basist Jože Stabej, na klavirju ju je spremljal pianist Jarc.

LJUBLJANA — Anton Dermota, dolgoletni prvak Dunajske opere, je v Križankah 19. februarja nastopil v recitalom slovenskih samospjevov, na klavirju ga je spremljala njegova žena Hilda. Na sporedu so bili poleg drugih zastopani naslednji avtorji: iz zgodnje dobe B. Ipavec (Ciganka Marija), A. Lajovic, utemeljitelj slovenskega samospjeva (Mesec v izbi, Pesem starca). M. Kogoj (Otožnost), S. Osterc (Sonce v zavesah) in L. M. Škerjanc (Vizija).

ZAGORJE — V Delavskem domu so 16. februarja zaključili razstavo udeležencev slikarske kolonije v Izlakah. Razstavljenih je bilo 35 del v raznih tehnikah, največ z motivi iz izlaške in zagorske okolice. Sodelovali so s svojimi deli Irma Baumgartner iz Celovca, Mario Braidatti, G. Serra in Germano Castellani iz Vidma, Jože Cesar iz Trsta, Slavko Čufer iz Gorenjega Logatca, Viktor Magyar iz Grosuplje, Miha Maleš, France Peršin in Smiljan Rozman iz Ljubljane, Nada Tužič, Slobodanka Sobota in Stojan Trubič iz Pančeva ter Bojan Čokl, France Kopitar in Tone Leskovšek iz Zagorja.

LJUBLJANA — V Koncertnem ateljeju Društva slovenskih likovnikov je 20. februarja koncertiral znani slovenski pianist Aci Bertonec. Za svoj recital je izbral krstno izvedbo Pavla Mihelečiča „Blow up“, „Dve etudi“ Daneta Škerlja, „Dvojico“ Primoža Ramovša in „Les Paysages“ Iva Petriča ter „Tri preludije“ Olivierja Messiaena in „Sonatino“ Bele Bartoka. Ob tej priliki je razstavljal svoja olja slikar Nikolaj Omerša.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Prva runda volitev je utonila v zgodovino. Rezultati so presenetili zmagovalce in poražence. Peronistična koalicija ni pričakovala tako visokega odstotka, radikali niso pričakovali takega poraza, vlada je bila prepričana, da bo prva runda razgalila razcepjenost argentinskega javnega mnenja in da bo z drugo rundo dobila večino neperonistična koalicija.

Vsi prizadeži so svojo zaprepačenost pokazali s povsem nepolitičnimi potezi. Nezasišeno za politika je, kar je npr. storil Cámpora, ko se je zaklel, da brez Perona ne bo prestopil praga vladne palače, nepremišljeno, kar je napravil Balbín, ko je brez posvetovanja z glavnim odborom radikalne stranke izjavil, da ne gre v drugo rundo in neverjetno, kar je storil Lanusse, ko je po televiziji oznanil, še predno je imel vse rezultate pred seboj, da je pravzaprav že zmagal Cámpora.

Ko so se glave strezile, so namreč vsi spet začeli razmišljati o drugi rundi, zlasti še, ko bo v drugič treba itak voliti po mnogih provincah tako senatorje kakor poslance. Tudi peronisti sami ugotavljajo, da bi jim bolj prijala jasno razvidna večina, ki jo morejo doseči v drugi rundi, kakor pa nesigurne odstotke, ki se vrtili okoli številke 50. Zato so vsi čakali rezultatov ponovnega štetja glasov, ki jih je notranje ministrstvo napovedalo za sredo, 21. t.m.

LJUBLJANA — Jugoslavija sodi med državami po opremljenosti s traktorji (na hektar obdelovane zemlje) na dno lestvice. Nekoliko bolje je v Sloveniji, kjer imajo zasebniki 10.487 traktorjev ali na 55 ha en traktor in družbena posestva 996 traktorjev ali na 40 ha en traktor. V Zah. Nemčiji pa pride en traktor že na 9 ha, v Franciji na 19 in Italiji na 30 ha. V Sloveniji se z montažo traktorjev ukvarja edino Cosmos iz Ljubljane, ki je lani dal na trg 300 traktorjev. Letos pa bo zvečal število izdelanih traktorjev na 1000. Cosmos izdeluje traktorje v kooperaciji z milansko „SAME“.

NOVO MESTO — V Dobruški vasi pri Škocjanu je 20. februarja pričela s poskusnim obratovanjem tovarna „Strešnik“, ki dela v sklopu novomeške tekstilne tovarne Novoteks. Trenutno dela v tovarni 30 oseb, ko bo pa v polnem teku, bo zaposlenih 70 oseb. Letna produkcija bo 12 milijonov strešnikov. Strešnike izdelujejo v petih barvah: cementno sivi, grafitno sivi, zeleni, rdeči in rjavi. Brez dvoma bodo strešniki odlične kakovosti, saj daje Novoteks kar 35-letno garancijo.

MURSKA SOBOTA — V Pomurju so nameravali sejati letos več koruze, a ne vedo še, če bodo mogli v pravem času sejati. Nimajo še semenske koruze, čeprav so že januarja sklenili z dobavitelji semen pogodbe za 170 ton semenske koruze. Toda koruze še ni, pomladanska setev pa se bliža z naglimi koraki. V Vojvodini pa pravijo, da imajo semenske koruze dovolj in da bodo prodali 900 ton, sami pa jo bodo porabili nekaj nad 1000 ton.

LJUBLJANA — Slovenske pekarnice bodo z 31. marcem ukinile nočno delo ter bo potrošnikom svež kruh na voljo šele po osmi uri. Humoristi pravijo, da gre pekrom predvsem skrb za zdravje občanov, ker je star kruh bolj zdrav kot svež. Zanimivo je, da je država pred časom podpisala mednarodno konvencijo o ukinitvi nočnega dela tekstilnih delavk, pa te še kar naprej delajo ponoči, ni pa bilo slišati o kakšni konvenciji o odpravi nočnega dela pekov. Sicer tudi peki ne bodo popolnoma odpravili nočno delo: S sejanjem moke in pripravljanjem testa se bodo ukvarjali od dveh do štirih, potem pa ga bodo začeli peči. Svež kruh bodo začeli dostavljati prodajalnam po osmi uri, od šestih do osmih pa bodo prodajali „ohlajen“ kruh, ki ga bo spekla do 10 zvečer prejšnji dan popoldanska izmena.

LJUBLJANA — V Sloveniji zadnje čase primanjkuje mesa. Pravijo pa, da je nujno treba zvišati cene mesa zaradi višje odkupne cene živini. Izvršni odbor podpisnikov sporazuma o oblikovanju cen goveda, mesa, mleka in mlečnih izdelkov je že predlagal zvišanje

cen. Govedina naj bi se podražila za 20%, teletina za 30%, svinjina pa za 28%. Prav tako naj bi zvišali za % cene mleku in mlečnim izdelkom.

RAVNE — Ravenska železarna bo zamenjala manjši elektronski računalnik za večjega. Sedaj gradijo poslopje, v katerem bodo postavili novi najeti IBM računalnik. Ta računalnik pa ne bo služil samo ravenski železarni, ampak bo na voljo tudi drugim podjetjem in ustanovam Koroške.

Umrli so od 15. do 23. februarja:

LJUBLJANA — Zdenka Bivic r. Ladiha; Anton Virant; Franc Černevec, up. (79); Jerca Groznik r. Uranič (81); Urška Kosič (89); Evgenija Kladnik (86); Franci Cirk (61), krojač; Amalija Daneu r. Stoka; Sonja Bregant r. Dekleva, učiteljica; Marija Juen r. Darovec; Janez Dovžan, kr. m. v. p.; Katarina Korotaj r. Kroflič (79); prof. Joze Košir (66), bivši gimn. katehet župnik sv. Trojice (uršulinski samostan); Vito Tavčar up.; Maks Šimnovec, up.; Stane Iljaš, up.; dr. Ivan Likar (91); Srančička Prusnik r. Jereb; Vojteh Pokoren, up.; Ivanka Kern r. Majdič (85); Franc Pohleven, up.; Rafael Poljšak, up. (84); Anton Vrščak.

RAZNI KRAJI — Franc Škerjanc; med. laborant, Celje; Franc Šuc, bivši trg. borec za sev. mejo, Smartno pri Litiji; Jože Dremelj, klepar, Višnja gor.; Francka Česenj, Kranj; Ani Mravlje, Vikrče pod Smarno goro; Hilda Goller r. Perčelj, Dol pri Hastniku; Slavko Zakšek, Karško; Vlado Cizelj, fotograf, Maribor; Janez Kovač, pos., Krtna; Helena Kandare r. Frank Zarežec; Anton Ziberna, up., Planina pri Rakeku; Franc Tovornik, konjiški arhidijakon, Slov. Konjice; Andrej Beje, stroj. Breznica; Bolte Horvat, zid. m. v. p.; Šostani; Lucija Remic (84), črnuče; Katarina Vidic, Bled; Pavla Pirkovič r. Kušljan (90), Šentjernejski; Vekica r. Gubenšek, Pilštajn; Tončka Zgonc r. Pipan, med. sestra, Bitnje; Frančiška Petkovek r. Vidmar, gost., Škofljica; Kristina Gvardjančič r. Jenko, Preska pri Medvodah; Ludvik Rodič, čevlj. m. v. p., Novo mesto; Martin Prašnikar, up., Zagorica; Maks Kavčič akad. slikar, Maribor; Alojzij Pečnik, up. žel., borec za sev. mejo (76); Franc Pušnar, up., Anhovo; Marija Hribar r. Strah (79), Podlipoglav; Ivan Jerina, žel. v. p., Dol. Logatec; Marija Strojnar r. Mojstrovik, Dravljice; Franc Strle, up., Iška; Anton Oček, pleskar, Litija; Janez Svet, up.; Lož; Franc Merčun, korektor, Vič; Zofija Medved r. Bervar, Celje; Olga Kraševc, Dol pri Ljubljani; Ivan Ivnik (93), Kisovec; Jožefa Devetak r. Drufovka, Miren pri Gorici; Jernej Franko, up., Tržič; Franc Kranjec (92), obč. tajnik v n. Sežana; Terezija Žičkar (78), Sevnica; Josip Mrmolja (92), Selo; Lovro Planina, dežnikar v n. (82), Škofja Loka; Francka Rabič-Jezernik r. Kokalj; Trčič; Frančiška Istenič r. Pazdir Rudnik; Alfonz Trampuž (85), un. Stabinj; Alojzija Ložar r. Jančar, Domžale; Pavla Omejc r. Turšič, Vič; Ana Jančič, Vevče; Ivana Kimovec, up., šenčur; Lado Šetinec, Novo mesto; Draga Dornič r. Trampuž, Zagorje.

UMRL JE LAZARIST ANDREJ TUMPEJ

V 87. letu starosti je umrl v Beogradu rev. Andrej Tumpej CM. Maša zadušnica je bila 7. marca v cerkvi na Čukarici. Pokopan je bil istega dne na topičerskem pokopališču v Beogradu. Bil je neutrudljivo delaven za krščansko edinost na slovenskem jugu in prvi urednik Katoliških misijonov.

gospodarske razmere zahtevajo za svojo ureditev strokovnjake, ki niso navezani na določeno vrsto ideologije, najmanj na katerokoli levičarsko, ker le-te z dejstvi dokazujejo, da niso življenjske.

Volilni govorniki niso pozivali poslušalce na trdo delo, temveč so napovedovali razmah gospodarstva in družbe na sploh s pomočjo kapitala, ki naj pride v državo od zunaj. Peronizem ga napoveduje s kapitalom, ki da ga ne bo privlekel iz Evrope, „da Argentina ne bo odvisna od ZDA“. Od druge svetovne vojne dalje argentinski politiki ponavljajo, da bo država „dobila“ kapital, ne pozovejo pa državljane, naj si kapital ustvarijo sami. Opazovalci menijo, da ne bo dolgo, ko bo tudi Evropa, če bo res „dala“ kapital novemu režimu kmalu ožigosana za „imperialistično“, ko bo v določenem trenutku zahtevala vrnitev dolga.

Peronistično gibanje temelji na mitu blagostanja iz prve dobe Peronovega vladanja, ko je ta trošil iz polnih državnih blagajin. Ker so danes te blagajne prazne, bo ta mit hitro zbledel, zlasti še, ko bo Perón sam, okoli katerega so zgradili pravi osebni kult, odšel s politične pozornice. Okoliščine bodo tako morda same ukrotile peronizem, če ga ne bo vrsta skrajnih levičarskih skupin, ki jim je vsem podlagi komunizem te ali one oblike, sprevrlega v svoje sredstvo za dosego oblasti. V tem slučaju pa si je težko predstavljati, da se ne bi spet znašli v starem začaranem krogu vojaških udarov.

SLOVENC V ARGENTINI

Osebnosti:

Poročila sta se v nedeljo 11. marca na Koroškem v St. Jakobu v Rožu g. Tone Strojnar in gđ. Katra Komotar, oba stanujoča v Stuttgartu. Mladi par je poročil ženinov stric gospod Janez Zagar, za priče pa so bili ženinovi in nevestini starši. Čestitamo!

Umrila je ga. Terezija Eicholzer v Grand Bourgu pri Buenos Airesu.

UMRL JE GRAL. FRANC KRENNER

V noči med 17. in 18. marcem 1973, je na svojem domu v Olivosu (Fray Justo Sarmiento št. 2645) umrl bivši poveljnik slovenske domobranske vojske general Fr. Krenner. Vest o

njegovi smrti se je hitro razširila po Buenos Airesu in okolici in kmalu so se začeli v hiši žalosti zbirati bivši domobranci in drugi protikomunistični borci ter ostali rojaki in pokojnikovi prijatelji, da pokropijo truplo rajnega poveljnika Slovenske narodne vojske in pomolijo za njegov dušni mir.

Življenjska pot rajnega generala Krennerja je bila zelo pestra. Rodil se je 18. aprila 1898 v Medvodah. Njegov oče je bil veleposestnik, ki pa se je kmalu preselil v Kranj, kjer je sin študiral gimnazijo. Med prvo svetovno vojno je moral kot rezervni častnik iti k vojakom na bojišče. Postal je topniški poročnik. Po 1. 1918 je študiral na tehničnih fakultetah v Brnu in Pragi. V letu 1922 je vstopil kot aktivni poročnik v jugoslovansko vojsko, v kateri je odlično napredoval. Kot častnik je služboval v Nišu, nato šest let v Zagrebu, kjer se je poročil z gospo Julijo. Pozneje je služboval v Skoplju, Beli Cerkvi, Veliki Kikindi, Osijeku, od 1. 1938 do razpusta jugoslovanske vojske v Prištini, kjer je bil že kot major imenovan za komandanta polka. Po prevratu je prišel v Ljubljano, kjer so ga Italijani na Jožefovo 1942 odpeljali skupaj z drugimi častniki v Gonars, odkoder se je vrnil v Ljubljano 8. decembra 1942. Takoj se je priključil tajnemu odporu zoper komunizem. Podtalne vojaške protikomunistične edince so ga proglasile za komandanta.

Ko so Nemci zasedli Ljubljano, je general Rupnik takoj stopil v stik s tedaj podpolkovnikom Krennerjem zaradi organizacije domobranstva. V razgovorih z Nemci je Krenner zahteval, da se mora organizirati Slovensko domobranstvo kot posebna enota ločena od nemške vojske z lastno uniformo in slovenskim poveljevalnim jezikom. Nemci so na te zahteve pristali in kmalu so slovenski domobranci bataljoni disciplinarno korakali skozi Ljubljano s slovensko zastavo na čelu in ob zvokih slovenskih koranic domobranske vojaške godbe. V Slovenskem domobranstvu je podpolkovnik Krenner postal komandant organizacijskega štaba. Slovenski parlament je na svojem zborovanju na Taboru dne 3. maja 1945 imenoval podpolkovnika Krennerja za brigadnega generala in poveljnika Slovenske narodne vojske. Spretno je organiziral unik domobrancev preko Ljubelja na Koroško in tam si je z vsemi silami prizadeval, da bi preprečil izročitev domobrancev.

Njegova nadaljnja pot je bila podobna poti ostalih političnih emigrantov. Skrival se je v Italiji, kjer so ga stalno preganjali titovski agenti. V oktobru 1947 se mu je posrečilo emigrirati v Argentino, kjer se ni sramoval priti za katero koli delo. Počasi sta si z gospo Julijo postavila lastno hišo, kjer je živel do smrti.

Pred leti je zbolel za neozdravljivi boleznijo na očeh. Težje se pridružile še druge bolezni. V zadnjih tednih pred smrtjo je neizmerno veliko pretrpel, dokler ga ni smrt rešila nadaljnega trpljenja.

Pogreb je bil 19. marca na pokopališču v Olivosu. Udeležilo se ga je lepo število protikomunističnih borcev in drugih pokojnikovih prijateljev. Pogreb je vodil msgr. Anton Orehar, ki je za rajnega generala Krennerja daroval pogrebno sv. mašo v kapeli na pokopališču v Olivosu in je ob tej priložnosti spregovoril globoke tolažilne besede. Krsto, ovito v slovensko društveno zastavo Društva slov. protikomunističnih borcev, so nosili domobranci in drugi protikomunistični borci.

Na pokopališču sta nato spregovorila v slovo bivši domobranci častnik Bogo Pregelj in pokojnikov prijatelj dr. Srečko Baraga.

Dobri Bog naj nakloni rajnemu generalu Francu Krennerju večni mir v argentinski zemlji, njegovi gospe soprogi pa izražamo globoko sožalje.

Hkrati z napovedjo tega predavanja se Zveza slovenskih mater in žena znova obrača na socialno čuteče ljudi s prošnjo, naj po svoji zmogljivosti pomagajo tistim našim nesrečnim rojakom, ki so zašli v stisko in nesrečo, in si sami ne morejo pomagati. Vsi ti so z nami prehodili naš križev pot, zato je tudi naša dolžnost, da jim pomagamo. Zveza slovenskih mater in žena bo prostovoljne prispevske razdelila tako, da bo vsaj nekoliko pomagano tistim, ki so te pomoči najbolj potrebni.

RAMOS MEJIA

Občni zbor Društva Slomškovi dom

14. redni občni zbor Slomškovega doma se je vršil v soboto, 17. marca 1973 v mali dvorani, ki bo v kratkem času na razpolago za gostinski prostor. Vodil ga je društveni predsednik g. Franc Vester, ki je po običajnem uvodu prešel na poročila. Poročili so tajnik Stane Škerl, blagajnik ga. Joža Andrejak, gospodar Ivan Makovec, finančni referent Avgust Jelečnik, mladinski referent Tone Bidovec, prosvetni referent Marjan Loboda, prireditveni referent Pavle Novak, socialni referent Herman Zupan st. Po živahni debati je spregovoril spodbudne besede župnik Jože Škerbec, ki je podčrtal velik pomen Slomškovega doma v narodnem in verskem pogledu. Predsednik France Vester se je zahvalil vsem sodelavcem, nakazal prehojeno pot in med drugim omenil tudi bolečino vse srenje: še vedno je med nami precej rojakov, ki ne najdejo poti v krajevni dom. Pozval je članstvo k zvesti in vsledni službi za ideale, ki nam jih z gledom ključne veliki A. M. Slomšek.

Pri volitvah je bilo izvoljenih polovico odborniških mest in je sedaj odbor uprave Slomškovega doma sestavljen takole: Predsednik Janez Brula, prvi podpredsednik Franc Vester, drugi podpredsednik Marijan Šifer, tajnik Stane Škerl, namestnik Anica Breznik, blagajnik Valentin Bohinc, namestnik Janez Čec, finančni referent Avgust Jelečnik, namestnik Tone Kastelic, prosvetni referent Marijan Šušteršič, namestnik Marijan Loboda, mladinski referent Jože Malovrh, namestnik Jernej Tomazin, gospodarski referent Stanko Novak, namestnik Ivan Makovec, prireditveni ref. Pavle Novak, namestnik Tone Bidovec, socialni referent Herman Zupan st., šolski referent Marijan Loboda. Nadzorni odbor: Zupan Herman ml. in Jože Šeme. Duhovni vodja: č. g. žpk. Jože Škrbec.

Sprejet je bil predlog socialnega ref. g. Hermana Zupana st. o zvišanju polpora in prispevkov Medsebojne pomoči.

Pred dvajsetimi leti v "Svobodni Sloveniji"

19. marca 1953 — št. 12

IZ TEDNA V TEDEN

Leška: V Pragi je v soboto „zaradi hude pljučnice“, ki jo je dobil na Stalinovem pogrebu v Moskvi, umrl rdeči predsednik Českoslovaške Klement Gotwald. Pogreb je bil napovedan za torek 17. t. m. Nenadna smrt in v tako kratkem času po obisku v Moskvi je izzvala v svetu številne komentare o „čistkah, ki jih začenja izvajati Malenkov.“ Znano je, da je bil Malenkov l. 1950 poslan iz Moskve na Češko na partijski kongres v Prago, nakar je po svoji vrnitvi v Kremelj poslal tja češkega komunisto Jožefa Franka za kontrolo nad Gotwaldom. Sedaj je Malenkov kot vrhovni komunistični poglavar lahko obračunal z Gotwaldom.

Drugo poročilo, ki ga tudi spravljajo v zvezo z Malenkovi čistkami, je novica o nenadni težki obolenosti predsednika rdeče Vzhodne Nemčije Piecka.

Od vsepovsod

Zapostavljene zobne krtačke. Evropejci niso posebno vneti za čiščenje zob. Svetovna zdravstvena organizacija je objavila, da kar devet od desetih Evropejcev ne uporabljajo zobne ščetke in da se zaradi tega čedalje bolj širi zobna gniloba ki je 200.000 zobnih zdravnikov, kolikor jih je v Evropi, ne more zaustaviti. Po anketi, ki so jo izvedli v Zahodni Nemčiji, pa je razvidno, da 90% Nemcev redno čisti svoj avtomobil, zobe pa le 45% in še ti ne vsi redno. Izredno veliko je odraslih oseb, ki sploh nimajo zobne ščetke mnogi pa sodijo, da je dovolj, če si zobe očistijo enkrat tedensko. Stomatologi pravijo, da bi bilo nujno pripraviti ljudi, da se hudo igrajo z zdravjem, da je nujno očistiti zobe po vsakem obedu, na vsak način pa vsak večer pred spanjem.

Švica je večja. Po najnovejših računih je švicarsko ozemlje za pet kvadratnih kilometrov večje, kot je zapisano v švicarskih učbenikih in drugih knjigah: meri natančno 41.293 kv. kilometrov.

Blisk 1. Sovjeti so poslali 3. februarja na krožno pot okoli zemlje telefontsko-telegrafski satelit „Blisk 1“, ki bo prenašal tudi televizijski spored osrednje sovjetske televizije iz skrajne sibirske predele pa tudi na Daljni vzhod in Osrednjo Azijo.

Po športnem svetu

V prvi finalni tekmi za hokejski pokal Jugoslavije sta se ljubljanska Olimpija in Jesenice razšla neodločeno 5:5. Pred tem je v zadnji tekmi za državno hokejsko prvenstvo Jesenice premagala Olimpijo s 5:3 ter po enoletnem predledku spet osvojilo naslov hokejskega prvaka Jugoslavije.

Na tekmovalju za pokal Kurikkala v smuških tekmah in štafetah se je ekipa Jugoslavije v štafeti 4x10 km uvrstila na drugo mesto, prav tako tudi v skupni uvrstitvi. Prvo mesto je pripadlo Italiji, tretje Avstriji, četrto pa Franciji, Švicarji in Zah. Nemci se niso uvrstili v skupni seštevek, ker niso nastopili z mladinci. Med mladinci je zasedel prvo mesto Slovenec Brajnik iz Raven v teku na 5 km.

Na tekmi v košarki med beograjskim Partizanom in zrenjanskim Kombinatom je prišlo do končnega rezultata šele po četrtem podaljškju. Tekma se je končala 78:78, potem pa še 88:88, 99:99, 106:106, končno pa je zmagal Partizan s 120:114. Partizan je v košarkarski ligi tretji za Rdečo zvezdo, in Radničkim Kombinat pa je na predzadnjem mestu. Ljubljanska Olimpija kar ne more v formo in je pred domačim občinstvom izgubila z Radničkim s 84:88, kljub temu pa je še ostala na četrtem mestu z 10 zmaganji in sedmimi porazi.

Na evropskem prvenstvu v streljanju z zračnim orožjem, ki je bilo v Linzu 18. februarja, so vse štiri zlate medalje osvojili tekmovalci iz SZ. Jugoslovanska ekipa se je uvrstila pod pričakovanji: v puški so zasedli 7. mesto, v pištoli pa 11.

OBVESTILA

SOBOTA 24. marca 1973:
Občni zbor SDO iz San Justa.
Občni zbor SFZ Moron na Pristavi

NEDELJA, 25. marca 1973:
Občni zbor Zedinjene Slovenije po sv. maši v Slovenski hiši.
Slovenski dom v Carapachayu. Po sv. maši skupno kosilo.
Slovenska vas. Občni zbor društva ob 3 popoldne.

PONEDELJEK, 26. marca 1973:
Seja Centralnega odbora SDO-SFZ v Slovenski hiši.

SOBOTA, 31. marca 1973:
Redni občni zbor kreditne zadruge Sloga ob 20.

NEDELJA, 1. aprila 1973:
Informativni sestanek za starše otrok šole A. M. Slomška po maši.

SOBOTA, 7. aprila 1973:
V Slovenskem domu v San Martinu ob 20.30 „taborišni kotel“.

NEDELJA, 8. aprila 1973:
V San Justu takoj po maši predavane ge. Eckerjeva za žene in dekleta.
Občni zbor Centralnega odbora SDO-SFZ v Slovenski hiši.
Tombola na Pristavi.

Zahvala

Vodstvo Vaditeljskih tečajev se javno zahvaljuje vsem, ki so pripomogli k uspehu otroške kolonije na kintu Sloga.

Zed. Slovenija

Vodstvo Vaditeljskih tečajev

COOPERATIVA DE CREDITO "S.L.O.G.A." LTD.

Bmé Mitre 97 Ramos Mejía Pcia. Buenos Aires

Convocatoria

De conformidad con lo dispuesto por el art. 20º de los Estatutos, se convoca a los señores socios a la Asamblea General Ordinaria que se realizará el día 31 de marzo de 1973 a las 20 horas en el local social, calle Bmé Mitre No. 97 de la Ciudad de Ramos Mejía, Partido de la Matanza, Provincia de Buenos Aires, para tratar el siguiente

Orden del día

- 1º Designación de dos Asambleístas para suscribir el Acta de esa Asamblea.
- 2º Elección de una comisión escrutadora, según lo dispuesto por el art. 23º de los estatutos.
- 3º Consideración de la Memoria, Inventario, Balance General, Cuenta de Excedentes y Quebrantos e Informe del Síndico, correspondientes al Ejercicio económico N° 12 finalizado el 31 de diciembre de 1972.
- 4º Elección de miembros del Consejo de Administración y Síndicos según lo determinado por el art. 23º de los Estatutos: Por 2 años: 1 Presidente, 1 Pro-secretario, 1 Pro-tesorero 2 Vocales titulares y 1 Vocal suplente. Por 1 año: 1 Síndico Titular y 1 Síndico Suplente.

El Consejo de Administración

Dotrpel je

general Franc Krenner

poveljnik slovenske domobranske vojske

V molitvah se ga bomo vedno spominjali.

Slovenski domobranci

DRUSTVENI OGLASNIK

Seja Medorganizacijskega sveta ZS bo 23. marca ob 20. uri v prostorih Zedinjene Slovenije. Posvečen bo mladinskim vprašanjem.

V sredo, 28. marca ob 19.30 uri bo uviteljska seja. Na to sejo bo prišla tudi gospa Iva Vivod — zato prosimo, če se seje udeležite v čim večjem številu.

Pisarna in knjižnica ZS je odprta vsak dan, razen ob sobotah, od 16—20.

Občni zbor Zedinjene Slovenije bo v nedeljo, 25. marca ob 10. uri v mali dvorani slovenske hiše. Prosimo vse, ki se občnega zbora osebno ne morejo udeležiti da pošljejo pravočasno pooblastila, ki smo jih vsem članom poslali.

PORAVNAJTE ZAOSTALO NAROČNINO!

NOVE PLOŠČE — TUDI CASSETTE

Simon Rajer

Tucumán 1561, 7. nadstr., št. 49

T. E. 46-9440; od 9—12 in 15—19

Ob sobotah zaprto

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare

Director: Tone Mizerit

Redacción y Administración:

Ramón Falcón 4158, Buenos Aires

T. E. 69-9503

Argentina

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavel Fajdiga,

dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj

in Tone Mizerit

Correo Argentino Central (B)

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual N° 1.149.713

Naročnina Svob. Slovenije za leto 1973 za Argentino \$ 75.— (7.500.—) — Pri pošiljanju po pošti \$ 78.— (7.800.—). ZDA in Kanada 13 USA dol.; za Evropo pa 15 USA dol. za pošiljanje z avionsko pošto. Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 9 USA dol. Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Buenos Aires. T. E. 33-7213

SLOVENSKA RADIJSKA ODDAJA

bo od nedelje, 25. marca naprej vsako nedeljo ob 15.30 na radio ANTARTIDA

Po dolgem, hudem trpljenju je v noči od 17. na 18. marec 1973 umrl moj dobri mož, gospod

Franc Krenner

brigadni general in poveljnik slovenske domobranske vojske

Pokopali smo ga dne 19. marca na pokopališču v Olivosu.

Toplo se zahvaljujem vsem, ki so ga v boleznih obiskovali, ki so ga prišli kropiti in spremit na zadnji poti. Posebej se zahvaljujem msgr. Oreharju za obiske, vodstvo pogreba in pogrebno sv. mašo. Zahvaljujem gg. Bogomilu Preglju in dr. Srečku Baragi za poslovilne besede na pokopališču. Iskrena hvala tudi darovalcem vencev in cvetja. Vsem iskreni Bog plačaj!

Julija Krenner r. Hanzelk

Olivos, 19. marca 1973.
Brez posebnega obvestila.

Sporočamo vsem prijateljem in znancem, da nas je po božji volji dne 11. marca 1973 v 85. letu starosti za vedno zapustil naš dragi mož, oče, tast, stari oče, praded, gospod

Jernej Tršinar

Naš dragi pokojnik je bil pokopan dne 14. marca na pokopališču pri Sv. Križu v Ljubljani. Naj počiva v miru!

Žalujoci:

v Argentini: sinova Slavko, z družino, živečo v domovini, in Mirko
v domovini: žena Ana roj. Lindič, sin Stane z družino in ostalo sorodstvo.

Mar del Plata (Chapadmalal), Ljubljana, Maribor

Vsemogočni je poklical k sebi našo ljubo ženo, mamo, taščo, staro mamo, sestro in teto, gospo

Jerico Trpin roj. Skvarča

Previdena s tolažili sv. vere je dne 13. marca 1973 v 86. letu starosti v Gospodu zaspala.

Njeno blago dušo priporočamo v molitev, ki bo nam tolažilo. Sv. maša zadušnica bo v Slovenski hiši v petek, 30. marca, ob 19.

Žalujoci:

Janez Trpin, soprog
Ivanka Pavšer r. Trpin in
Matilda Mustar r. Trpin, hčerki, z družinama
Jože Trpin, sin, z družino,
Jože Pugalj, tast, z družino,
Marija Bambič z možem.

Hotedršica, Buenos Aires, Caleta Olivia.

UNIV. PROF.

DR. JUAN BLAZNIK

Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed

specialist za ortopedijo in travmatologijo

Ord nira v torek, četrtek in soboto od 17 do 20

JAVNI NOTAP

FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires

Pta. baja, ofic. 2

T. E. 35-8827

SLOV. DOM V SAN MARTINU

V soboto, 7. aprila, ob 20.30

TABORIŠNI KOTEL

(z dodatki seveda)

Prijavite se pri odbornikih doma

V SLOVENSKEM DOMU

V CARAPACHAYU

bo v nedeljo 25. t. m. ob 11 sv. maša za pok. Gabrijelo in Jožeta Jonke, nato pa skupno kosilo.

Lepo vabljeni!

Prijave za kosilo: T. E. 796-6861 in 796-4521

VELIKA IZBIRA NAJBOLJŠEGA POHIŠTVA

MUEBLES

LUKY

Frente Estación EZEIZA

T. E. 295 - 1197

Ruta 205

LUKA MILHARČIČ

Električni aparati

Isključni zastopnik: Hitachi — National — Crown — Ranser — Panoramic — Aurora — Saccol — Columbia — Westinghouse — Godeco — Tonomac — Gamuza — Olivetti — Kenia — Champion — Marshall.

Podružnice

CARLOS SPEGAZZINI

Avda. 25 de Mayo 136

SAN JUSTO

Almafuerte 3230

5. tradicionalna tombola na Pristavi

V NEDELJO, 3. APRILA, OB 4 POPOLDNE

Velikodušno podprite gradnjo novega slovenskega doma na Pristavi.

Kupujte tombolske tablice, darujte dobitke!

Društvo Slovenska Pristava